

ГЛАВНА ПРОКУРАТУРА

НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 12769.Т.

София, 29.06...... 1992 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 145/к.о. 13/92 г.

Дата 30.06.1992 г.

СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по Конституционни дела № 13 и 16 от 1992 г.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОНИ СЪДИИ,

Във връзка с поставените за решаване пред Вас въпроси
по посочените дела изразявам следното становище:

1. Относно понятието "възбуждане наказателно производство".
използувано в чл.70 от Конституцията на РБ и конституционособраз-
ността на чл.100 от Правилника за организацията и дейността
на Народното събрание /Д.в.бр.44/92 г./.

Понятието "възбуждане наказателно производство" не се
покрива с използваните в Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/
и има основание то да бъде тълкувано.

Няма съмнение, че целта и разумът на разпоредбата е
по отношение на Народен представител да не могат да се извършват
процесуални действия, които ограничават или затрудняват неговата
лична и политическа свобода, без разрешение на Народно събрание
или неговия Председател. При това положение дали във възбуждане
на наказателно производство ще се включат двата елемента използва-
ни в НПК - образуване на предварително производство срещу Народния
представител и привличането му като обвиняем за тежко престъпление
или това ще включва само привличането му като обвиняем е без

значение. Освен това няма никакво процесуално изискване основаната за привличане на лицето като обвиняем да бъдат установени определен период след образуване на предварително производство. Ако те са налице в момента на образуване на предварителното производство лицето може да бъде привлечено като обвиняем.

Въз основа на изложеното намирам, че искането, а и разрешението за възбуждане наказателно преследване срещу Народен представител, означава предприемане на всички наказателно-процесуални действия за привличането му към наказателна отговорност и осъждането му за тежко престъпление от общ характер.

От това следват и конкретните отговори, направени в искането на 49-те Народни представители, направено по Конституционно дело № 16:

- Искането за снемане на депутатски имунитет може да се прави всякога, когато има данни и основание срещу Народния представител да се предприемат наказателно-процесуални действия във връзка с извършено от него тежко престъпление от общ характер.

За искане и за вземане на такова решение могат да се използват както материали по вече образувано предварително производство, така и материали от наказателна проверка или други производства, които не се водят срещу този Народен представител.

Времето за вземане на решение по този въпрос не е ограничено или определено в Конституцията, поради което няма пречка в ПОДНС да се определи такъв срок и това не е в противоречие с Конституцията. Нещо повече - ал.8 на същия текст създава допълнителни гаранции за проверка и правилно решаване на този въпрос.

3.

2. По отношение разпоредбата на чл.100, ал.6 от ПОДНС.

Навежданите съображения, че тази разпоредба противоречи на чл.72, от Конституцията са неоснователни. Отстраняването от заседания е временна мярка за ограничаване участието в такива, а не прекратяване на правомощията на Народния представител, предвидени в чл.72 от Конституцията.

Освен това трябва да се има предвид, че провеждането на предварително производство за установяване на тежко престъпление от общ характер обикновено е свързано с мерки за неотклонение и процесуални ограничения, които на практика ще осуетят участието на Народния представител в заседанията на Народното събрание и без да е предвидена такава мярка.

Като изразявам становището си по поставените искания изразявам увереност в обективните и съобразени с Конституцията решения на Конституционния съд.

Прилагам: копие от становище

С УВАЖЕНИЕ,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

 К. С. Татарчев/

ВП